KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLENS FØRSTE AFDELING
DEN 14. OKTOBER 1981 [1]

Helmut Knoeppel
mod Kommissionen og Rådet for De europæiske Fællesskaber

Sag 618/79 A

I sag 618/79 A

HELMUT KNOEPPEL, med bopæl i Cadrezatte (Varese) Italien, via Matteotti 116, ved advokaterne B. Potthast og H.-J. Rüber, Köln, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat V. Biel, 18a, rue des Glacis,

sagsøger,

mod

1) KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER, ved J. Pipkorn, den juridiske tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos O. Montalto, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg,

og

2) RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER, ved dets juridiske konsulent, J. Carbery, som befuldmægtiget, bistået af Tito Gallas, og med valgt adresse i Luxembourg hos D. Fontein, direktør for den juridiske tjeneste ved Den europæiske Investeringsbank, Kirchberg,

sagsøgte,

vedrørende en begæring, hvorved sagsøgeren anfægter reglerne for tilbagebetaling af de af Kommissionen ydede byggelån, som Kommissionen ændrede fra og med april 1979 i henhold til Rådets forordninger nr. 3085/78 og 3086/78 af 21. december 1978 (EFT L 369, s. 6 og 8),

har

1 — Processprog: Tysk.

DOMSTOLEN (første afdeling)

sammensat af afdelingsformanden G. Bosco, dommerne A. O'Keeffe og T. Koopmans,

generaladvokat: F. Capotorti
justitssekretær: A. Van Houtte

efter at have hørt generaladvokaten,

afsagt følgende

KENDELSE

Sagsfremstilling

Ved stævning af 24. december 1979 har sagsøgeren indbragt et søgsmål, som supplerer det hovedsøgsmål, han allerede har indbragt mod Rådet og Kommissionen (jf. sagerne 530 til 729/79 og 781/79). Sagsøgeren har ved nævnte stævning nedlagt følgende påstande:

I. a) Den af Rådet udfærdigede lønseddel for april måned 1979 samt Rådets klageafgørelser af 28. september 1979 erklæres ugyldige og annulleres i det omfang afgørelserne vedrører de beløb, der tilbageholdes til tilbagebetalingen af et byggelån, som Rådet har ydet. Disse beløb er — såfremt de omregnes efter den valutakurs, der var gældende ved udbetalingen af lånet — højere end det tilsvarende beløb i lire.

b) Subsidiært: for de sagsøgeres vedkommende, som i 1975 »aktualiserede« deres byggelånskontrakter med Rådet, erklæres den af Rådet udfærdigede lønseddel for april 1979 samt Rådets klageafgørelser af 28. september 1979 ugyldige og annulleres i det omfang afgørelserne vedrører de beløb, der tilbageholdes til tilbagebetaling af et byggelån, som Rådet har ydet. Disse beløb er højere end de beløb i lire, der blev indbetalt til og med marts 1979 med henblik på tilbagebetaling, når henses til den højere valutakurs, der anvendtes ved udbetalingen af lånene, da kontrakten blev ændret (»aktualisering«).

c) Det fastslås, at for så vidt angår beløbet i lire, fastsættes de månedlige afdrag på byggelånet til det beløb, som var gældende pr. 1. april 1979.

d) Subsidiært: for de sagsøgeres vedkommende, hvis kontrakter blev »aktualiseret« i 1975, fastslås det med hensyn til beløbet i lire, at

de månedlige afdrag på byggelånet beregnes efter den kurs, der anvendtes ved udbetalingen af lånene på »aktualiserings«-tidspunktet.

e) Mere subsidiært: det statueres, at sagsøgeren indtil to år efter, at Domstolens afgørelse er blevet retskraftig, skal have ret til at tilbagebetale sit byggelån forud på grundlag af den valutakurs, der anvendtes ved lånets udbetaling.

f) Rådet tilpligtes at regulere sagsøgerens byggelånskonto i overensstemmelse med de under I. a) — d) fremsatte påstande.

g) Rådet tilpligtes at udbetale sagsøgeren det beløb i italienske lire, der følger af opgørelsen efter påstanden i I. f).

II. a) De sagsøgte tilpligtes at erstatte sagsøgeren hans formuetab, og Domstolen fastsætter renter på 6 % af de beløb, der skal efterbetales, beregnet fra deres respektive forfaldstidspunkter til betalingsdagen.

b) De sagsøgte tilpligtes at afholde sagens omkostninger og udgifter.

Da nærværende begæring ikke omfattes af sagsgenstanden i hovedsagen, er det på forslag af sagsøgeren og med Kommissionens samtykke besluttet at behandle den som et selvstændigt søgsmål.

I sit indlæg af 5. marts 1981 har Rådet i medfør af procesreglementets artikel 91, stk. 1, nedlagt påstand om, at Domstolen afviser søgsmålet i det omfang, det er rettet mod Rådet, og pålægger sagsøgeren at betale sagens omkostninger. Nærværende sag angår kun parterne i lånekontrakten. Rådet er imidlertid ikke part heri, og kan derfor heller ikke være part i sagen.

I sit indlæg af 23. april 1981 har sagsøgeren mod denne afvisningsindsigelse anført, at grunden til at Rådet er stævnet i nærværende søgsmål beror på, at der er tale om en udvidelse af et søgsmål, og at Rådet er en af de sagsøgte i det oprindelige søgsmål. Da Rådet ikke er sagsøgt i nærværende sag, er det unødvendigt at træffe afgørelse om dets afvisningspåstand. Sagsøgeren har understreget, at såfremt Domstolen skulle være af en anden opfattelse, vil sagsøgeren ophæve sagen, for så vidt den er rettet mod Rådet.

Grunde

Rådet er ikke ansættelsesmyndighed i forhold til sagsøgeren, og heller ikke part i lånekontrakten, der er indgået mellem Kommissionen og sagsøgeren. Efter sagsøgerens egen opfattelse kan Rådet derfor heller ikke være part i sagen. Sagsøgeren har ikke indgivet begæring om sagens ophævelse.

Under disse omstændigheder, har Domstolen (første afdeling) besluttet, at det er unødvendigt at indlede den mundtlige forhandling.

I det omfang søgsmålet retter sig mod Rådet, kan det ikke antages til realitetsbehandling og må derfor afvises.

Sagens omkostninger

I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, dømmes den part, der taber sagen, til at afholde sagens omkostninger.

I henhold til procesreglementets artikel 70 bærer institutionerne imidlertid selv deres egne omkostninger i sager anlagt af ansatte i Fællesskaberne.

Af disse grunde

bestemmer

DOMSTOLEN (første afdeling)

1. **Søgsmålet afvises, i det omfang det retter sig mod Rådet.**

2. **Sagsøgeren og Rådet bærer hver sine omkostninger.**

Luxembourg, den 14. oktober 1981.

For justitssekretæren

J. A. Pompe
Assisterende justitssekretær

G. Bosco
Formand for første afdeling